

De Sociaal-Economische Raad publiceerde in mei 2018 In het rapport Vluchtelingen en werk: een nieuwe tussenbalans. De raad signaleert dat sprake is van een versnipperd beeld. De regionale verschillen zijn nog altijd groot, de initiatieven vaak kleinschalig ook is de continuïteit van de initiatieven onzeker, vanwege tijdelijke of onvoldoende financiering.

Wij herkennen ons in het rapport van de SER en illustreren dit hieronder aan de hand van onze ervaringen en geven aan hoe de gemeente Uden voorwaarden schept voor succesvolle taal- en inburgeringstrajecten.

Voorwaartz heeft, samen met Vier L Re-integratie *Vlot vaardig, vlot verder!* samengesteld. De aanpak is erop gericht dat statushouders met een hoge taalleerbaarheid vlot taalvaardig zijn om zo vlot verder te kunnen in de Nederlandse samenleving. Wij benutten ons netwerk van bedrijven en opleidingen om statushouders vervolgmogelijkheden te bieden. Wij informeren hen over stage-, baan- en scholingsmogelijkheden, leggen oproepen en vacatures voor en brengen hen, indien relevant, in contact brengen met bedrijven uit ons netwerk. De afgelopen 2 jaar namen er in Breda 152 statushouders vanuit verschillende gemeenten deel aan *Vlot vaardig, vlot verder!* In Uden voeren wij een dergelijk traject op kleine schaal uit waarbij we, op verzoek van de opdrachtgever, samenwerken met re-integratiepartij Vier L en statushouders met een lagere taalleerbaarheid toelaten.

Geheel in lijn met de bevindingen in het rapport Vluchtelingen en werk moeten wij vaststellen dat in de regio Breda slechts een kleine groep van onze (ex)cursisten aan het werk is of een opleiding volgt.

Eenzijds merken wij dat bedrijven, óók wanneer wij een jarenlange band met hen hebben en voor 'warme overdracht' van kandidaten kunnen zorgen, toch de nodige koudwatervrees hebben om een gekwalificeerde statushouder werk te bieden.

Anderzijds ervaren we dat er bij de statushouders de nodige belemmerende of beperkende factoren spelen. Een vrij groot gedeelte van onze cursisten heeft onrealistische verwachtingen van een baan of opleiding, een aantal cursisten kan de statusval die met hun nieuwe positie te maken heeft lastig hanteren, een groep heeft een levensstijl die de inzetbaarheid in het arbeidsproces belemmert en bij een deel van de statushouders speelt persoonlijke problematiek een rol. Het aantal vrouwen dat gericht is op het verwerven van een stage- of arbeidsplaats is vanuit ons perspectief verwaarloosbaar.

Wij merken dat slechts een realistische, gedegen en sturende aanpak met korte werk- en communicatielijnen vanuit gemeenten effectief is. Daarbij vinden wij het verbazingwekkend dat er gemeenten zijn die de rol van klantmanager in laten vullen door vrijwilligers. Zij (b)lijken hun

rol op basis van persoonlijke motieven en normen te vervullen. Sommigen huldigen helaas de opvatting dat statushouders aan faciliteiten geholpen moeten worden zonder dat hier prestaties tegenover zouden moeten staan. Vanuit Voorwaartz hebben we de ervaring dat dit statushouders niet stimuleert naar de taallessen te komen, huiswerk te maken en (vrijwilligers)werk te vinden.

Wanneer wij statushouders helpen een werk-, stage- of opleidingsplek te bemachtigen merken we dat gemeenten een wat andere focus hebben dan wij. Gemeenten blijken over het algemeen minder gericht op een langer termijnperspectief en daaraan gekoppelde duurzame inzetbaarheid en meer op 'snel uit de uitkering plaatsen', ongeacht het werk dat hiervoor gedaan moet worden. Dit korte-termijn-denken wekt weerstand en ontnemt de statushouders de mogelijkheid om hun toekomstmogelijkheden in perspectief te plaatsen.

Vanuit Voorwaartz pleiten wij ervoor dat gemeenten statushouders zicht bieden op de scholings- en arbeidsmarkt. Dit bijvoorbeeld via assessments en banenmarkten zoals die ook voor studenten georganiseerd worden.

Met de gemeente Uden bouwen wij aan de hand van *Vlot Vaardig, vlot verder!* momenteel goede ervaringen op met een groepje van 5 deelnemers.

De rol van de gemeente Uden ervaren wij als positief.

De (arbeidsconsulent van) de gemeente Uden

- stelt in het gemeentehuis ruimte beschikbaar voor de taaltrajecten;
- stuurt op samenwerking tussen reïntegratiebedrijven en ons als taalaanbieder;
- bewaakt de korte communicatielijnen;
- spreekt statushouders aan op inzet;
- bezoekt regelmatig de taallessen;
- is zich bewust van zijn sleutelrol, verantwoordelijkheden en sanctiemogelijkheden en handelt als daartoe aanleiding is.

Wat ons betreft zouden dergelijke ingrediënten vertaald moeten worden naar integraal structureel beleid.

Oktober 2018,

Maryse Schreuder

Directeur Voorwaartz taaltraining – coaching B.V.